

برد دوازدهم در انتظار یوزها

ایران بیاز نیست امارات هم پیر نیست!

تورنمنت بازی آسان نداریم، همه رقبا قدرتمندند و هیچ تیمی از پیش بازنده نیست. قلعه نویی درست می گفت. بازی ساده در این تورنمنت معنی ندارد و حتی هنگ کنگ هم می توانست یک خطر جدی برای تیم ملی ایران باشد. عملکرد ضعیف ایران مقابل هنگ کنگ قابل دفاع نیست اما مهم کسب سه امتیاز بود که به دست آمد. آن هم در شرایطی که بزرگان قاره و مدعیان جدی قهرمانی یکی یکی زانو می زنند و متوقف می شوند. ما اما دو برد به دست آورده ایم و منطق می گوید آمار صد درصد پیروزی یعنی موفقیت. آن هم در جام شگفتی ها و البته مقطعی که فوتبال آسیا دیگر تیم ضعیف ندارد و فاصله ها کاملاً از بین رفته است. بنابراین به وجود آمدن چنین جو سنگینی علیه تیم ملی، کمی غیرمنصفانه است. امیر قلعه نویی خودش هم می پذیرد که تیم ملی مقابل هنگ کنگ آن صلابت لازم را نداشت اما وقتی باز هم پیروز شدیم، نیازی به انتقادهای غیر طبیعی نیست. باید ضعف ها را برطرف کنیم و به فکر بازی با امارات باشیم. بخصوص که تیم ملی در شرایط کنونی نیاز مبرمی به حمایت دارد و کادرفنی و بازیکنان نیز بارها این مسأله را عنوان کرده اند.

عربستان قبل از شروع تورنمنت چطور؟ همیشه این نقل قول میان فوتبالدوستان وجود دارد که ما ایران هستیم و باید رقبا را یکی پس از دیگری شکست بدهیم. حتی گاهی اوقات مصاحبه هایی از برخی پیشکسوتان می بینیم و می خوانیم که از دو سه دهه قبل حرف می زنند و معتقدند زمان آنها ایران قدرت اول بود و با تیم دوم یاب هم رقبا را شکست می داد. روایت هایی عجیب که فقط می تواند خاطره بازی باشد، نه قیاس واقعی آن دوران با مقطع فعلی. نتایج جام ملت ها تا اینجا جای کار نشان می دهد که قدرت تیم ها به یکدیگر نزدیک شده و دیگر از زنگ تفریح خبری نیست. تیمی که ضعیف باشد و فقط به یک درد بخورد؛ بالا بردن تفاضل گل. ویتنام مقابل ژاپن یک نیمه تیم برتر زمین بود. اردن ذقایق بسیاری از کره جنوبی پیش بود، سوریه می توانست گل تساوی را وارد دروازه استرالیا کند، عراق ژاپن را شکست داد و عمان هم می توانست همین بلا را سر عربستان بیاورد. اینها تنها نشانگر کاهش فاصله میان تیم های برتر با کشورهای درجه دو و سه است. قلعه نویی در یکی از نشست های خبری پیش از آغاز جام ملت های آسیا گفت: «در این

امیر اسدی
روزنامه نگار اعزامی به قطر

این همه شگفتی، تنها در ۲۴ بازی. باورکردنی نیست که چنین نتایجی رقم خورده باشد. شکست ژاپن مقابل عراق، تساوی کره جنوبی برابر اردن، شکست لحظه آخری عمان مقابل عربستان و تساوی فلسطین و امارات. همه اینها در جام ملت های آسیا و در یک شهر کوچک رقم خورده؛ دوحه و جام هجدهم. در میان تمام مدعیان قهرمانی - فارغ از نتیجه بازی دیشب عربستان و قرقیزستان - ایران، استرالیا و قطر توانسته اند دو پیروزی به دست بیاورند. همچنین عراق که البته نامش میان مدعیان نیست و بعید است بتواند به مراحل پایانی جام برسد. ایران با یک کادرفنی داخلی، دو پیروزی در دو بازی به دست آورده. یعنی صد درصد امتیاز و ۵ گل زده و تنها یک گل خورده. فلسطین که مقابل ایران شکست خورد، پیش تر با عربستان به تساوی رسیده بود و در این جام هم امارات را تا مرز شکست برد اما در نهایت بازی مساوی شد. یعنی ما نباید پیروزی مقابل فلسطین را یک کار کوچک تلقی کنیم و بگوییم این تیم را که همه می برند. آیا امارات توانست؟

جهانی فوتبال دروازه ایران را باز کند اما از آن پس تا کنون هیچ گاه امارات موفق به گشودن دروازه ایران نشده که این هم نشان دهنده برتری فوتبال ایران در قیاس با امارات است. در مقابل اگر بخواهیم تعداد گل هایی که ایران وارد دروازه امارات کرده را مورد توجه قرار دهیم به عدد ۲۶ برمی خوریم. در مجموع ۱۸ بازی که ایران و امارات با هم داشتند، تیم ملی فوتبال ایران گل های قابل توجهی وارد دروازه حریف کرده است. به طور کلی امارات هیچ گاه حریف سرسختی برای فوتبال ایران نبوده و اگر به آنها ارفاق کنیم و واژه زنگ تفریح را به کار نبریم، امارات جزو نرم ترین رقبایی بوده که مقابل تیم ملی ایران قرار گرفته و هیچ گاه چالشی مقابل فوتبال ایران نبوده است. حتی به یاد داریم در مرحله پلی آف انتخابی جام جهانی فوتبال که بلاژیچ سکان هدایت تیم ملی ایران را به

امارات است. امارات همین حالا نیز که یکی از بهترین تیم های خود را روانه جام ملت های آسیا کرده از نظر فنی در سطحی نیست که قابلیت کسب پیروزی مقابل ایران را داشته باشد. تنها شاید بتوان یک تساوی دیگر میان دو تیم را در ذهن متصور بود که این بدبینانه ترین حالت ممکن در مواجهه با این رویارویی است و گر نه چنانچه همه چیز به طور عادی پیش برود، ایران دست کم با یکی، دو گل امارات را هم شکست خواهد داد و با ۹ امتیاز از مرحله گروهی به مرحله حذفی صعود خواهد کرد. آمارهای دیگری هم از امارات مقابل ایران وجود دارد که جالب توجه است. برای مثال اگر بخواهیم به آخرین گلی که اماراتی ها وارد دروازه ایران کرده اند رجوع کنیم باید به سال ۱۳۸۷ برگردیم. در این سال بود که امارات موفق شد در بازی های مقدماتی جام

تاریخ را که ورق بزنیم، هیچ باختی مقابل امارات در بازی های رسمی نمی یابید! شاید باورش دشوار باشد اما واقعیت این است. ایران در هیچ بازی رسمی مقابل امارات باخت نکرده و از مجموع ۱۳ بار بازی با همسایه جنوبی صاحب ۱۱ پیروزی شده است. ۲ بازی نیز به تساوی انجامید تا کفه ترازو به شدت به نفع ایران سنگینی کند. تنها باخت ایران مقابل امارات در یک بازی تدارکاتی رقم خورد که ایران با ۳ گل به این تیم باخت اما در ۴ بازی تدارکاتی دیگر که مقابل امارات قرار گرفتیم بازم این تیم را شکست دادیم. بازی های تدارکاتی قطعاً ملاک سنجش تقابل های دو تیم نیست و باید به بازی های رسمی رجوع کرد که نگاهی گذرا به این تقابل ها نشان دهنده اوج برتری ایران مقابل

حمیدرضا عرب
روزنامه نگار

تا صبح هم انتقاد کنید، اتفاقی نمی افتد
پیروز قربانی: بیرون گود نشستند و می گویند لنگش کن

جای خالی امیری و پورعلی گنجی در ترکیب تیم ملی

دو بازی از جام ملت های آسیا گذشته و برخی نقص ها در تیم ملی عیان شده است. گرچه در خط حمله ۵ گل به ثمر رسیده و یک گلین شیت هم به نام تیم ملی به ثبت رسیده اما باید یادمان باشد که تیم ملی مقابل دو رقیبی بازی کرده که در سطح تیم های درجه ۳ فوتبال آسیا به حساب می آیند و جا داشت عملکرد بهتری از سوی امیر قلعه نویی و شاگردانش مقابل این تیم ها به نمایش گذاشته می شد.

شاید بخشی از مشکلاتی که تیم ملی اکنون با آن دست به گریبان است به غیبت بازیکنانی مربوط باشد که حضورشان هم در خط آتش و هم در خط دفاع می توانست کمک قابل توجهی به شیوه کار تیم ملی باشد. غیبت امیری در پستی که تیم ملی عمیقاً نیاز به بازیکنان طراح بیشتری دارد و شاید در بازی های بزرگ بیشتر به چشم آید، محسوس است. غیبت مرتضی پورعلی گنجی نیز که یکی از مدافعان خوش قد و قامت فوتبال ایران در سال های اخیر به شمار می رود نیز اتفاق کوچکی نیست.

تیم ملی با بودن مدافعی همچون کنعانی زادگان تزلزل عجیبی در خط دفاع دارد و روشن نیست که امیر قلعه نویی چرا اصرار به استفاده از این بازیکن دارد. تصور کنید اگر پورعلی گنجی در ترکیب اصلی تیم ملی حضور داشت؛ آیا این اندازه آشنفتگی در شکل کار دفاعی تیم ملی به چشم می خورد؟ هر چند که اشتباهات فردی ممکن است برای هر

پیروز قربانی، پیشکسوت استقلال معتقد است که برخی منتظرند قلعه نویی از جام ملت های آسیا حذف شود و آنگاه انتقادات تند را به سمت او روانه کنند. قربانی معتقد است که این عده بدون توجه به اینکه چه حال و هوایی در جام ملت های آسیا و چه تورنمنت های اینچنینی وجود دارد، انتقاد می کنند. مدافع سابق استقلال با انتقاد از سبک کاری منتقدین گفت: «خیلی ها نشستند تا تیم ملی نتیجه نگیرد. یکسری دنبال مقاصد سیاسی هستند، یکسری از فوتبالی ها دوست ندارند تیم ملی نتیجه بگیرد و یکسری از رشته های غیرفوتبالی نیز همین دید را دارند. این موضوع از جنبه دیگری می تواند باعث اتحاد ملی پوشان شود و بهتر است به انتقادها گوش ندهند. اینکه من اینجا کنار گود بنشینم و بگویم لنگش کن، درست نیست. فاصله بازی ها در این تورنمنت کم است و تا صبح هم انتقاد کنند، هیچ اتفاقی نمی افتد. باید انرژی مثبت برای تیم ملی بفرستیم و حیف است این نسل جامی نگیرد. درست است که نسل فعلی میانگین سنی بالایی دارد، ولی بهترین فرصت است که تیم ملی جام بگیرد.»

کارشناس فوتبال ایران در ادامه صحبت های خود به این نکته اشاره کرد که بازی های مقدماتی به منزله برگزاری بازی های تدارکاتی است. پیروز ایده خود را این طور شرح داد: «با همه حرف های زده شده، دور مقدماتی به عنوان بازی های تدارکاتی برای تیم ملی است و دور بعدی بهتر خواهد

